

[Industriministeren]

gene nr. B 35, nr. B 36, nr. B 37 og nr. B 38, som også er fremsat af SF.

Alle forslagene anføres af forslagsstillerne at hænge sammen, forstået på den måde, at de knytter sig til den problematik, der vedrører iværksætterområdet. Det centrale spørgsmål er imidlertid, om forslagene også hænger sammen med den erhvervspolitiske udvikling og med de faktiske forhold på iværksætterområdet, for det er helt ubestridt det vigtigste i denne sag.

Indledningsvis vil jeg gerne fastslå, at hele iværksætterområdet er et område, regeringen af en række åbenlyse grunde tager alvorligt, og hvis udvikling vi også følger nøje.

Den seneste undersøgelse, der er foretaget for området, er netop udgivet af Industri- og Handelsstyrelsen; den er foretaget af Danmarks Statistik og indeholder nogle ganske interessante hovedkonklusioner. Jeg skal her med det samme beklage, at Erhvervsudvalget ikke har fået den tilsendt inden denne førstebehandling, men jeg skal sørge for, at den kommer over i dag, således at den er til stede til den udvalgsbehandling, der skal være om sagerne. Det er det med nye undersøgelser og forslag, der ikke er fremsat af én selv, men under alle omstændigheder skal jeg sørge for, at den kommer over i dag.

Det viser sig, at der i Danmark sker en samlet tilgang på ca. 15.000 nye virksomheder om året. Disse virksomheder spreder sig over en række sektorer og brancher, hvor den vigtigste er tjenesteydelser, der udgør ca. 40 pct. af tilgangen. I fremstillingssektoren sker en årlig tilgang på ca. 1.500 nye virksomheder. Det er ganske store tal, som afføder en række interessante spørgsmål, bl.a. om, hvor mange virksomheder der overlever, hvor stor beskæftigelsesmæssig effekt disse nye virksomheder har, og hvilken eksportomsætning der er knyttet til virksomhederne. Jeg skal ikke gå i detaljer med disse spørgsmål, men blot markere, at netop disse faktiske forhold må give SF anledning til at revurdere nogle af de antagelser, jeg må forstå bl.a. er grundlaget for de forslag, partiet fremsætter i salen.

Det viser sig nemlig, at over halvdelen af de nye virksomheder er i stand til at overleve og udvikle sig særdeles gunstigt, at den beskæftigelsesmæssige effekt af nye virksomheder er ganske stor, og at de nye virksomheder er gan-

ske godt med, når det drejer sig om eksportorientering.

Jeg må sige, at alt i alt er resultatet af undersøgelsen med til at bekræfte, at regeringens erhvervspolitik er rigtig, og – det er værd at fremhæve – som det ved indgåelsen af finanslovforslaget viste sig, er der en ganske bred konsensus i Folketinget om den. Det drejer sig om en erhvervspolitik, der i al sin klarhed går ud på at skabe generelle vilkår for erhvervslivet og hermed naturligvis også for nye virksomheder, der giver dynamik, beskæftigelse, udvikling og vækst i erhvervslivet og i samfundsøkonomien.

Jeg tror, vi kan fastslå, at den virkelighed, der således bydes initiativrige mennesker, som det danske samfund heldigvis er godt forsynet med, altså ikke er helt så forfærdelig, at den begrunder nye store, omkostningskrævende ordninger. Dermed være ikke sagt, at der ikke til stadighed skal foretages justeringer, tilpasninger og forbedringer af de tilbud, erhvervsfremmesystemet og andre systemer giver iværksættere, for det er klart, at vi til stadighed må sørge for, at systemerne og de vilkår, der tilbydes nye virksomheder, er så overskuelige og enkle som muligt, samtidig med at de omkostninger, der knytter sig til start af virksomhed, gøres så minimale som muligt, og det er også forhold, vi til stadighed arbejder på.

Det kan således ikke være ukendt for forslagsstillerne, at regeringen som led i finanslovforslaget vil fremsætte en række forslag på skatteområdet, det såkaldte vækstfremmeinitiativ, der vil indeholde elementer, som vil reducere udgifter til bl.a. etablering og gøre fradragsreglerne mere fleksible, specielt med henblik på etablering af ny virksomhed. I samme forbindelse gøres etableringskontoordningen endnu mere gunstig, og endelig gives der mulighed for særdeles gunstige vilkår for de såkaldte akkordindskud, der gør det muligt for opfindere at sælge opfindelser mod et aktievederlag. Efter min bedste overbevisning skabes der hermed vilkår for etablering, der bygger på et langt sundere princip end f.eks. det forslag om statslånsfinansiering, der i nr. B 35 stilles af SF.

SF's forslag indeholder et princip om opbygning af et retskrav på et statsligt kapitalengagement i teoretisk set 15.000 nye virksomheder om året. Jeg ved ikke, hvad SF forestiller sig, når man i bemærkningerne anfører, at